

HEBRÆERBREVET

Gennemgang af kapitel 1-2-3 på sommerlejren 2018.

Kap. 1 og 3 (Leif G. Jensen). Kap. 2 (Sigmund Hjorthaug).

NU HAR HAN VED DAGENES ENDE TALT VED SIN SØN:

- ”Gud talte til fædrene ved profeterne. Og nu ved dagenes ende har han talt til os gennem sin søn”. Guds tale var fremadskridende indtil Kristus.
- Guds Søn beskrives herligt som forsoner og frelser.
- Hør! De, som modstår, vil gå til grunde; vi advares mod stagnation og frafald. Der tales om Guds dom.
- Hør! Men brevet er et bevis på, at Gud ikke forkaster den svage og vildfarne i menigheden. Han sender sit ord og helbreder.
- Tag jer af hinanden!

TILHØRERE

”Til hebræerne” – tilføjet senere.

* Ikke som andre Paulus’ breve. Ikke et personligt brev fra ham. Mere en slags prædiken, ”formaningstale” Hebr 13,22.

Det vokser ud af et personligt forhold mellem forfatter og tilhørere. Forfatteren har levet blandt dem, han nu taler til; og selv om han nu er adskilt fra dem, håber han, at de snart kan ses. 13,18.19.23.

Indholdet viser, at læserne var jøde-kristne. Så titlen fra 2. årh blev givet med rette.

- Indeholder hilsen: 13,24.
- Clement i Rom og Hermas citerede fra Hebræerbrevet (levede i Rom).
- Læserne har deres egen menighed 10,25, men hører også sammen med flere andre 13,24.
- Måske er det hebræere, en huskirke, som Paulus omtaler i Rom 16,5.14.15.

FORMÅL og ANLEDNING

- Disse kristne har tidligere bevidnet deres tro og kærlighed 6,10
- De har udholdt forfølgelse 10,32-34.
- Deres tro og mod blev bevist 12,4
- Men de blev slappe 12,12.
- Presset udefra – særligt jøder – har været tungt for dem 13,13.
- De er fristet ved den svaghed hos Kristus, som de troede på. Hans skamfulde død, og at han ikke oprettede et verdensrige Joh 12,34.
- De holdt op med at vokse i troen: 5,11-14.
- De svigtede menighedens gudstjeneste 10,25
- Nogle faldt fra 6,4-8
- Alle stod i fare for at falde fra 3,12 og vende tilbage til jødedommen 13,9-14.
- Brevet er derfor en formaningstale. 10,23.38: Hold fast. 2.14
- Viser dem JESUS 12,2. Styrke fra ham 12,3.

<p>Hebræerbrevet kapitel 1</p> <p>Vers 1 Mangfoldige gange og på mangfoldige måder har Gud i fortiden talt til fædrene gennem profeterne,</p> <p>Vers 2 men nu ved dages ende har han talt</p> <p>til os gennem sin søn,</p> <p>hvem han har indsat som arving til alle ting,</p> <p>ved hvem han også har skabt verden.</p> <p>³ Han er Guds herligheds glans og hans væsens udtrykte billede,</p> <p>og han bærer alt med sit mægtige ord.</p> <p>Da han havde skaffet renselse for vore synder,</p>	<p>Rom 15,4 Guds røst høres gennem hele Frelses-historien.</p> <p>Vi lærer Guds TANKER, PLANER OG FORMÅL at kende. Fortæller om Messias</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hans nåderige - Hans herlighedsrige / evige rige. <p>Dækker perioden Adam til Malakias</p> <p>”Talte” 5 Mos 18,18-19 ”Har talt” Joh 8,28; 12,49-50 og 17,8.</p> <p>Gennem ... Matt 1,21; 10,20; Luk 10,18</p> <p>”Til os”: Hebr 2,3-4.</p> <p>Joh 1,14: ”Ordet blev kød og tog bolig hos os” Matt 13,17: Nu er opfyldelsens tid.</p> <p>Matt 28,18; Dan 7,13-14; Luk 1,23; Fil 2,9: ... ”givet”</p> <p>Joh 1,3; Kol 1,16-17</p> <p>Billede: Joh 1,14 og 18 Joh 14,9: Den, som har set Jesus har set faderen</p> <p>Hvis Jesus var mindre end der siges os her og i KOL 1,15; Fil 2,6; Joh 14,9; Joh 20,28, Da ville vort håb være tomt, og vi kunne godt vende tilbage til dansk ”kultur-kristendom” – eller til ”jødisk kultur-religion”</p> <p>Jesus og ordet: Matt 8,8: ”Sig blot et ord ...” Matt 8,26: ”Vær stille hav!” Joh 11,43: ”Lazarus, kom herud!” Joh 5,25: Gør levende i dag! Joh 5,28: Kalder op af graven på den yderste dag.</p> <p>VI TAGES NU IND I HANS LIV PÅ JORDEN: hans gerning, lidelse, død og opstandelse.</p>
--	--

<p>tog han sæde ved den Højstes højre hånd i det høje,</p>	<p>Den største dag i Gamle Testamente: Den store forsoningsdag: 3 Mos 16,30: ”Renselse”.</p> <p>Ef 4,10 og Fil 2,9 ApG 7,56: Stefanus så ham dér</p> <p>Trøst og hjælp i alle forhold – under forfølgelse.</p> <p>”Majestæters højre hånd”: Er der, hvor Gud virker og udfører sit værk. Ikke PASSIV og TILBAGETRUKKET Men: TILSTEDE som FRELSER Matt 28,20: Med jer alle dage Matt 26,26-29: Mit legeme og blod Matt 18,20: Mit navn - nærvær Matt 1,23: Gud med os</p>
<p>⁴ og han er blevet så meget mægtigere end englenerne, som det navn, han har arvet, overgår deres.</p> <p>⁵ For til hvem af englenerne har Gud nogen sinde sagt: Du er min søn, jeg har født dig i dag,</p> <p>og et andet sted: Jeg vil være hans fader, og han skal være min søn?</p> <p>⁶ Og når han igen fører sin førstefødte ind i verden, siger han: Alle Guds engle skal kaste sig ned for ham.</p> <p>⁷ Om englenerne hedder det: Han gør sine engle til vinde og sine tjenere til flammende ild,</p>	<p><u>Jesus Kristus i sammenligning med englenerne:</u></p> <p>Hans navn: SØN.</p> <p><u>FØRSTE</u> SI 2,7 Luk 1,32: Skal kaldes den højstes søn. Citeres også i ApG 4,25 om Jesus.</p> <p><u>ANDET</u> 2 Samuelsbog 7,14</p> <p>Opfyldelse: Ved sin fødsel: Luk 2,10 + Matt 1,21 Ved sin dåb: Luk 3,22 På forklarelsens bjerg: Luk 9,35</p> <p>”ind i verden” => han var til før hos Gud. Evig.</p> <p><u>TREDJE</u> Salme 97,7 og 5 Mos 32,43</p> <p><u>FJERDE</u> Salme 104,4 Vinden ~ sendebud: Luk 1,26 Flammende ild: Eks. på ødelæggelse: 2 Mos 12,23; 2 Kong 19,35; ApG 12,23</p> <p>Hjælp: ApG 12,7</p>

⁸ men til Sønnen: **Din trone, Gud, står til evig tid,**

dit kongescepter er retfærdighedens scepter.

⁹ **Du elskede ret og hadede uret, derfor har Gud, din Gud, salvet dig med glædens olie frem for dine lige.**

¹⁰ Endvidere: **Du, Herre, grundlagde i begyndelsen jorden, himlen er dine hænders værk.**

¹¹ **De går til grunde, men du består, de slides alle op som klæder,**

¹² **du ruller dem sammen som en klædning. De skiftes ud som klæder, men du er den samme, dine år får aldrig ende.**

¹³ Til hvem af englene har han nogen sinde sagt:

Sæt dig ved min højre hånd, indtil jeg får lagt dine fjender som en skammel for dine fødder?

¹⁴ Alle engle er jo kun tjenende ånder, der sendes ud for at hjælpe dem, som skal arve frelsen.

FEMTE:
Sl 45,7-8K

Kongen er et menneske: Sl 45,3, det smukkeste af alle! Kaldes "Gud" fordi han er Gud.

Retfærdighed:
Jer 23,6
Åb 15,3 og 4

"dine lige": Jesus er blev som os, derfor er vi hans "lige". Hebr 2,16
Joh 20,17: Jesus siger: "Min Gud og jeres Gud"
Joh 20,28: Vi siger: Min Herre og min Gud

SJETTE:
Salme 102,26-28

Salmen siger dette om Herren (Sl 102,16)
Som genopbygger Zion (v17)
Som hører de nøgnes bøn (v18)
Som ser ned (v20)
Som hører (v20)
Som sætter i frihed (v21)

En beskrivelse af MESSIAS, og bekræftet af Jesus selv i Lukas 4,18-19

Himmel og jord skal forgå, men Jesu ord skal aldrig forgå. Og hans skal skabe nye himle og ny jord.

SYVENDE
Salme 110,1

TJENENDE ÅNDER:
Matt 18 og Lukas 15

Hebræerbrevet

kapitel 3

¹ Derfor,

hellige brødre,
I som har fået det himmelske kald:

Se hen til vor bekendelses apostel
og ypperstepræst, Jesus,

² som var tro mod Gud, der havde
indsat ham,

ligesom Moses var det i hele hans hus.

³ For Jesus er blevet kendt værdig
til så meget større herlighed end
Moses, som den, der bygger et hus,
nyder større ære end huset selv.

I. Betragt Jesus i lys af Moses!

Derfor ... (som i 2,17)

– FORDI ...

- ... Guds Søn blev menneske
- ... led og døde (2,5-10)
- ... sejrede over døden ... døden er ædt op af Jesu død (2,14-15)
- ... har sonet synden (2,17).

Beskrivelsen af, hvem vi er:

- **Hellige** – 2,11: Han har helliget os – udskilt, taget os til sig som sine.
- **Brødre** – 2,17: Han blev som vi er.

Det må åbenbares for os ved evangeliet. Hør det – så I kan tro det om jer selv – og om hinanden!

- **har fået set himmelske kald** -

Kaldet udgår fra Gud : Luk 2,10-12:

Se hen til JESUS:

- 2,8-9: Ser Jesus fornedret
- 7,4: Se, hvor stor han er
- 11,27: så den usynlige (ikke se-bare)
- 12,2: udholdenhed, idet vi ser hen ...
- 12,3: Hold jer ham for øje

vor bekendelses udsending og ypperstepræst

”Bekende” = ”sige det samme som”

?? SKULLE VI SÅ vende tilbage til religiøsitet uden Jesus? Uden hans lidelse og død? Uden hans offer? Vende tilbage til jødedommen med en ”acceptabel” Jesus (som kun er profet og forbillede og inspirator).

Hvorfor danskere i Niqab, Burka, Hijab.

Hvorfor forlader danske kristne troen?

Tro / trofast er altid troskab i forhold til det, Gud har ”indsat” et menneske til at gøre:

VORES FRELSE hviler trygt på at JESUS var og er trofast.

Moses, det store navn i jødedom 4 Mos 12,7

Kap. 1-2: Sammenligning ml. Jesus og englene.

Kap. 3: Sammenligning ml. Jesus og Moses.

Jesus’ herlighed ~ Hus-bygmesteren

Moses’ herlighed ~ Huset

Moses: bygget af Gud.

Jesus: Bygmesteren – Gud.

?? Hvorfor da vende ryggen til Jesus, og gå til Moses? Det er jo ikke nogen mulighed! Det er en misforstået Moses, I vender jer til.

⁴ Ethvert hus har en bygmester, men den, der har bygget alle ting, er Gud.

⁵ Og vel var **Moses tro som tjener i hele hans hus** for at vidne om det, som engang skulle forkyndes;

⁶ men Kristus er det som søn over hans hus.

Hans hus er vi,

dersom vi holder fast ved den frimodighed og den stolthed, vort håb giver os.

⁷ Derfor,

som Helligånden siger:

**Om I dog i dag ville lytte til ham!
⁸ Gør ikke jeres hjerter hårde**

**som ved oprøret,
på fristelsens dag i ørkenen,**

⁹ da jeres fædre udæskede mig og satte mig på prøve, skønt de havde set mine gerninger i fyrre år.

¹⁰ Derfor følte jeg afsky for den slægt, og jeg sagde: De farer altid vild i deres hjerte, og de kender ikke mine veje.

Moses var tro / trofast ...

- Tjener i huset (4 Mos 12,7).
- Moses så den usynlige (Hebr 11,26).

vidne om der, der engang skulle forkyndes:

EVANGELIET om JESUS

Luk 24,44 og 46 (Luk 16,31; 9,3. 1 Pet 1,11)

Kristus er det som Søn over Guds hus

- Joh 17,10 & 16,15

Hans hus er vi

- 1 Kor 3,16; 6,19-20;
2 Kor 6,16b; Åb 21,3

Dersom vi holder fast ...

- "banebryderen" 2,10; 3,1; 2.17
- vort håb giver os.
Håbe på: 1,14: Frelse;
Vi er hans brødre 2,11-13.

II: Forhærd ikke jeres hjerter!

Derfor ... Fordi det forholder sig sådan med Moses og Kristus.

Helligånden siger: Hebr 9,8; 10,15; 4,7.

Salme 95,7-11

... hjerter hårde: Forklares i vers 12-15

Matt 19,7: Vedr. troskab og ægteskab

Mark 16,14: Vedr. opstandelsen

oprøret = Meriba

fristelsens dag = Massa

- 2 Mos 17,1-7 (*Han kaldte stedet "Massa" og "Meriba", fordi israelitter kom med anklager, og fordi de udæskede Herren og sagde: "Er Herren hos os eller ej?"*)
- 4 Mos 20,2-5 og 13: *Det er Meribas vand, hvor israelitterne kom med anklager mod Herren, og hvor han viste sin hellighed på dem.*

Udæske = udfordre; provokere; opfordre til at give udtryk for en holdning; udæske om en mening i en sag.

"Udfordre til kamp" (Holberg-ordbogen)

(Af-æske: Af-tvinge).

Følte afsky = væmmes, afskyede,

- Fare vild i naturen
- Fare vild iblandt mennesker

<p>11 Så svor jeg i min vrede: De skal aldrig komme ind til min hvile.</p> <p>12 Se til, brødre, at der aldrig i nogen af jer skal være et ondt, vantro hjerte, så der sker frafald fra den levende Gud,</p> <p>13 men forman hinanden hver dag, så længe der er noget, der hedder «i dag», for at ingen af jer skal blive forhærdet ved syndens bedrag;</p> <p>14 for vi har del i Kristus,</p> <p>hvis vi indtil det sidste holder urokkeligt fast ved den tillid, vi havde i begyndelsen.</p>	<p>- Fare vild i hjertet Vi farer vild, når vi ikke kender Guds veje. Gud har vist os vejen. Sl 119,103. Det naturlige menneske er uenig! Naturligvis! Skal vi give Gud ret, må Gud give os et nyt hjerte, rense os og tilgive os. ...</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ez 36,25-26: ... renses, giver jer et nyt hjerte Ez 36,31: Så vil I huske jeres onde færd og jeres slette gerninger og væmmes ved jeres synder og jeres afskyelige handlinger. <p>i min vrede Guds vrede: Salme 90,7.9.11 (Profeten Moses) Guds barmhjertighed: 90,13.14 <i>Og Herren gik forbi ham og råbte: «Herren, Herren er en barmhjertig og nådig Gud, sen til vrede og rig på troskab og sandhed. 2 Mos 34,6.</i> Salme 103,8-9: Vrede og nåde (Profeten David) Vrede og frelse (Profeten Esajas)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Es 5,25; 7,4; 9,11.16.18.20; 10,4.5.6.25. Es 12,1: Din vrede lagde sig. • Gud vredes ikke for altid ... Es 57,16 <p>Personligt: ² Herre, straf mig ikke i din vrede, og tugt mig ikke i din harme! ³ Vær mig nådig, Herre. Sl 6</p> <p>Kristus: Vredens bæger: Sl 75,9; Jer 25,15; Matt 26,39: Frelsens bæger: Sl 116,13; Matt 26,27 Dommen: Matt 25,31ff. og Markus 16,16. 1 Thess 1,10; 2,16; 5,9.</p> <p>ondt vantro: Disse to ord sammen. Jesus om alles hjerter: Matt 7,11; 12,34; 15,19 Hjerterne renses: ApG 15,8-9. Rom 5,5 ?? Hvordan undgå at der skal være et vantro hjerte?</p> <p>Forman hinanden. Forman: PARAKALEITE ~ paraklet ~ trøster ~ opmuntrer ~ hjælper ~</p> <ul style="list-style-type: none"> • Noa = Trøst (1 Mos 5,29) • Barnabas = trøstens søn (ApG 4,36) • 2 Kor 1,3-4 <p>Syndens bedrag: David i Salme 32.</p> <p>Del i = andel i. Se, hvordan han har taget del i vort liv. Hebr 2,14.17. Han deler alt med os.</p> <p>ved den tillid ... = tillid, forvisning, forsikring. Det er ikke en følelse, men det er noget, Gud har givet</p>
---	--

¹⁵ Når det hedder: **Om I dog i dag ville lytte til ham! Gør ikke jeres hjerter hårde som ved oprøret,**

¹⁶ hvem var det så, der havde hørt ham og alligevel gjorde oprør? Var det ikke alle dem, der anført af Moses var vandret ud fra Egypten?

¹⁷ Og hvem var det, han harmedes på i fyrre år? Var det ikke på dem, der syndede, og hvis lig kom til at ligge i ørkenen?

¹⁸ Og hvem gjaldt det, når han svor, at de ikke skulle komme ind til hans hvile, om ikke dem, der havde været ulydige?

¹⁹ Vi ser altså, at det var på grund af deres vantro, at de ikke kunne komme derind.

KAPITEL 4:

v1: Lad os altså være på vagt, så ingen af jer skal vise sig at være kommet for sent, da løftet om at komme ind til Guds hvile endnu står ved magt. For vi har fået det glædelige budskab forkyndt ligesom de, men ... de havde ikke gavn af det, fordi de ikke modtog det i tro, da de hørte det.

V3 For når vi kan komme ind, er det, fordi vi tror, sådan som han har sagt.

V7: Om I dog i dag ville lytte til ham. Gør ikke jeres hjerter hårde!

V9: Altså venter en sabbatshvile ...

V11: Lad os altså være ivrige efter at komme ind til den hvile!

V14: Da vi har en stor ypperstepræst ... lad os træde frem for nådens trone for at få barmhjertighed og fine nåde til hjælp i rette tid.

os. **Tillid:** forvisningen = det, der giver forvisningen: din dåb, Guds løfter, den hellige nadver. Holde fast ved den tillid – ved forvisningen, forsikringen.

1 Kor 15,1-4 og 11,23-26: Overleveret.

I dag: Hvornår holde fast? Dagligt. I dag. Lytte. Ikke nogen selvfølge.

Hvem var det så? Det er jo ”hebræerne” – os!

Og hvem var det?

Og hvem gjaldt det ...

ALTSÅ: *vantroen* forhindrer.

III. Formaning og trøst

... *altså*

... *fordi løftet står ved magt!*

... *for vi har fået det glædelige budskab forkyndt.*

... *fordi de ikke modtog det i tro*

LYT DOG!

Der venter en sabbatshvile ...

Lad os være ivrige efter ...

Fordi vi har JESUS!

... lad os træde komme til Nådens trone, fordi vi har Jesus som vor ypperstepræst!

13,9: Godt at hjertet styrkes af nåden